

Ziarul Roșu

Organ al Comitetului Raional P. M. K. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1616

Marți 30 noiembrie 1954

4 pagini 20 bani

In corpul ziarului :

Irimie Străuț. Trezire (fragment)

Responsabila de circumscripție

(pag. 2-a)

Marin Verzan : 102 ani de la moartea lui Nicolae Bălcescu

E. Chișu : Consfătuirea de producție

SCRISORI CATRE REDACȚIE —

G. Anghel : Cele cinci bonuri (pag. 3-a)

10 ani de la eliberarea Albaniei
Funeraliile lui A. I. Vișinski
Delegația U.R.S.S. la conferința țărilor europene

(pag. 4-a)

Să încetăm principiul muncii colective în activitatea birourilor organizațiilor de bază

Birourile organizațiilor de bază au un rol important în viața partidului nostru. Fiind organul executiv al adunării generale, biroul conduce întreaga muncă curentă a organizațiilor de bază. Între adunările generale, birourile organizațiilor de bază organizează și exercită controlul îndeplinirii sarcinilor de către membrii și candidații de partid, pregătește adunările generale ale organizațiilor de bază, precum și alte sarcini a căror îndeplinire ridică activitatea organizațiilor de bază la nivelul cerințelor. Nivelul muncii birourilor influențează activitatea comunistilor, a organizațiilor de bază; tocmai de aceea îmbunătățirea muncii de partid e strâns legată de îmbunătățirea activității birourilor organizațiilor de bază.

Garanția desfășurării activității birourilor organizațiilor de bază la un nivel înalt o constituie munca colectivă. „Organele conducătoare de partid — se arată în proiectul Statutului modificat — își desfășoară întreaga activitate pe baza principiului leninist al conducerii colective, principiul suprem al conducerii de partid”. Acele birouri de organizații de bază care muncesc colectiv, obțin în activitatea lor rezultate importante. Birourile organizațiilor de bază nr. 3 de la mina Petrila, 4 de la mina Aninoasa, de la Filatura Lupeni discută și rezolvă colectiv sarcinile ce le revin, analizează cu multă atenție problemele muncii politice și organizatorice de partid. La întocmirea dărilor de seamă, a proiectelor de hotărâri ce urmează să fie puse în discuția adunărilor generale ale organizațiilor de bază, aceste birouri de organizații de bază se consultă cu membrii de partid, cerându-le părerea. Birourile organizațiilor de bază care aplică principiul muncii colective, desfășoară o activitate rodnică, contribuie din plin la ridicarea nivelului muncii organizațiilor de bază respective. Ținând la timp ședințele prevăzute în planurile de muncă și consfătuirile cu activele fără de partid ale organizațiilor de bază, studiind și învățând din experiența maselor, birourile organizațiilor de bază își îndeplinesc cu succes rolul lor de conducător al întregii munci operative a organizațiilor de bază.

În Valea Jiului sînt însă multe birouri de organizații de bază care nu-și bazează activitatea lor pe principiul muncii colective. În majoritatea birourilor organizațiilor de bază de la mina Lonea, de exemplu, o parte din membrii birourilor nu participă la activitatea organelor din care fac parte, lăsînd rezolvarea tuturor problemelor pe seama secretarilor organizațiilor de bază. Din această cauză, în activitatea organizațiilor de bază există slăbiciuni: adunările generale sînt pregătite cu superficialitate, dările de seamă trimestriale sînt întocmite șablon, iar atunci cînd analizează diferite probleme, adunările generale nu iau întotdeauna hotărâri, din cauză că birourile nu pregătesc din timp proiectele de hotărâri.

Una din cauzele care împiedică desfășurarea muncii colective în cadrul birourilor, este aceea că unii secretari de organizații de bază nu antrenează la muncă și pe ceilalți membri ai birourilor. Astfel procedează tov. Popa Gheorghe, secretarul organizației de bază nr. 2 de la mina Lonea, Klement Iosif, secretarul organizației de bază de la U.R.U.M. Petroșani și alții. Muncind separat, secretarii organizațiilor de bază diminuează rolul birourilor, încalcă voința adunărilor generale care au ales organele de conducere colectivă a muncii curente a organizațiilor de bază. Pe de altă parte există și membri ai birourilor organizațiilor de bază care se eschivează de la munca birourilor respective. Trebuie arătat că în birourile organizațiilor de bază nu se aleg membri onorifici care să nu desfășoare nici o activitate. Celor aleși în birou, organizația de bază le încredințează sarcini de răspundere ce trebuie duse la îndeplinire. Acei membri ai birourilor, care sînt inactivi dau dovadă de lipsă de simț de răspundere față de sarcina de partid ce le-a fost încredințată trebuie trași la răspundere. Membrii inactivi ai birourilor trebuie criticați cu asprime și atrași la muncă, iar aceia care cu tot ajutorul primit, continuă să rămînă pasivi, trebuie puși în discuția adunărilor generale ale organizațiilor de bază.

Comitetele de partid orașenești, și de întreprinderi, activității de partid cu experiență, au datoria de a ajuta birourile organizațiilor de bază să desfășoare întreaga lor activitate pe baza principiului muncii colective. Rapoartele și dările de seamă ce urmează să fie prezentate în fața adunărilor generale, proiectele de hotărâri, pregătirea dosarelor cu cererile de primire de candidați și noi membri de partid etc. trebuie să fie rezultat al muncii și gândirii colective a birourilor, al modului cum ele își însușesc și aplică experiența maselor.

În același timp, trebuie întărit simțul răspunderii personale față de sarcini. Principiul conducerii colective cere fiecărui membru al organelor de conducere să participe activ la discuțarea și rezolvarea problemelor importante, să-și asume răspunderea față de sarcinile ce i-au fost repartizate și să desfășoare muncă organizatorică pentru îndeplinirea lor. Pe toate căile trebuie stimulată desfășurarea criticii împotriva sectarismului, inactivității și a lipsei de răspundere față de sarcini.

Călăuzindu-se în întreaga lor activitate după principiul muncii și conducerii colective, birourile organizațiilor de bază își vor perfecționa metodele lor de muncă, vor putea contribui din plin la îmbunătățirea întregii activități a organizațiilor de bază, ajutîndu-le să devină conducători și mobilizatori activi ai maselor în lupta pentru înlăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului.

Crește avîntul întrecerii socialiste

Două trenuri de cărbune peste plan

— Il desființăm, tovarășilor!

— Dacă nu fac treabă cei de la al III-lea, nici nu se poate altfel...

— Ba nu! Atît timp cît colectivul sectorului III a muncit bine, nimeni n-a avut nimic de obiectat, nimeni n-a pus problema desființării!

Tînărul tehnician Francisc Csileser sârse ca ars în acea ședință în care s-a făcut aluzie la desființarea sectorului III de la mina Vulcan. S-a ridicat în picioare și, cu căldură, a argumentat că el nu este de acord cu aceste afirmații pripite.

...Septembrie a trecut. Minerii din sectorul III al minei Vulcan au rămas totuși datori cu o importantă cantitate de cărbune. Cauza: pregătirile au rămas în urmă în luna august. Nici în luna octombrie colectivul sectorului nu

și-a îndeplinit planul de cărbune. Motivul: aceeași lipsă de pregătire. Și această situație ar fi continuat și în luna noiembrie dacă în luna octombrie nu s-ar fi luat unele măsuri pentru a se face pregătiri de preîntîmpinare a avariilor miniere.

...Minerii din sectorul III al minei Vulcan luptă în prezent pentru a îndeplini cu succes sarcinile planului de cărbune. Ei întîmpină încă greutăți. Se resimte la multe locuri de muncă lipsa aerului comprimat. Totuși, acest colectiv este hotărît să biruie cu orice preț greutățile. Sub această lozincă desfășoară întrecerea socialistă minerii din brigăzile tov. Traian Păcuraru, Rudolf Karacsoni, Pavel Bøyte. Ei au extras pînă la 29 noiembrie două trenuri de cărbune peste sarcinile de plan.

La biruirea greutăților, la îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii contribuie din plin și minerii Nicolae Prisecaru, Ioan Giurea, Ioan Raporteanu, Ioan Sopitco, Teodor Doroftei, Gheorghe Zaharia, Carol Nagy și mulți alții. Ei sînt ajutați de inginerii și tehnicienii Dumitru Plavicheanu, Ovan z Arabadjan, Dumitru Ursu.

Rezultatele dobîndite în cursul acestor luni de colectivul sectorului III al minei Vulcan, cele două trenuri de cărbune extrase peste plan, arată că Francisc Csileser n-a greșit cînd a afirmat: Se torul tineretului de la mina Vulcan nu se va face de rușine, dacă-l vom ajuta, dacă vom crea posibilități pentru a desfășura întrecerea cu avînt

A. PANIȘ
corespondent

În fruntea întrecerii

Brigăzile de mineri de la mina Lonea își intensifică tot mai mult eforturile în muncă pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție pe luna noiembrie. Cele mai frumoase rezultate în muncă sînt înregistrate de brigăzile conduse de minerii fruntași ai întrecerii socialiste.

Un exemplu bun în aceas

tă direcție îl dau minerii din brigada condusă de fruntașii întrecerii socialiste Butnaru Iordache care lucrează într-unul din abatajele cameră ale minei. Folosind metodele sovietice de lucru, minerii din această brigadă au reușit ca pe primele două decade ale lunii noiembrie, să-și realizeze sarcinile de plan în

proporție de 244 la sută. De asemenea, brigăzile de mineri conduse de tov. Anton Nicolăeș, Petru Tiz și Ioan Ștefan, primind un sprijin prețios din partea tehnicienilor, și-au întrecut sarcinile de plan pe aceeași perioadă de timp cu 27—47 la sută.

GH. DESCULTU
corespondent

Audiție muzicală

Terenurile deschise de sport, excursiile pe vîrf de munte și multe altele care amintesc sezonul de vară, își găsesc din zi în zi tot mai puțini amatori. De-acum, cînd îți simți pielea tot mai puternic picșată de frigul iernii, atenția ți se îndreaptă spre sălile închise, primitoare, unde focul pilpăie lenș.

Printre conducerile care au înțeles importanța activității de iarnă, se numără și conducerea Școlii populare de artă din Petroșani, care a inaugurat, duminică 28 no-

iembrie a. c., un ciclu de audiții muzicale pe discuri.

În cuvîntul său introductiv, tov. Constantin Ungureanu, directorul școlii, a arătat că această inițiativă exprimă dorința de a se pune la dispoziția oamenilor muncii din Petroșani audierea unor opere muzicale consacrate, care — datorită exigenței în interpretare — nu pot fi executate de formațiunile muzicale existente în Valea Jiului.

Pentru o cît mai temeinică înțelegere a muzicii din program, tov. Constantin Ungureanu a expus tematica mu-

zicală și a prezentat sumar viața compozitorilor ale căror opere au fost audiate.

Programul a cuprins „Balada” de Ciprian Porumbescu, „Olteneasca” de Paul Constantinescu, „Dans țărănesc” de Constantin Dumitrescu, uvertura la opera „Tanhäuser” de Wagner, simfonia a 6-a „Patetica” și uvertura „1812” de Ceacovschi.

Buna desfășurare a audiției, căldura cu care a fost primită, îndreptățește convingerea în ceea ce privește eficacitatea educativă a acestui ciclu muzical.

Din țările de democrație populară

Locuințe noi pentru minerii cehoslovaci

În toate regiunile carbonifere ale Republicii Cehoslovace au fost construite numeroase locuințe muncitorești, înzestrate cu tot confortul modern. Aceasta oglindește grija manifestată de statul popular pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Cartierele de locuit sînt extinse și, în afară de construirea a numeroase case de locuit cu multe e-

taje, minerii își construiesc un mare număr de locuințe individuale folosind ajutoarele în bani acordate de către stat.

Ajutorul acordat muncitorilor care doresc să-și construiască case proprii a stîrnit un viu interes, mai ales în rîndurile minerilor din regiunea carboniferă Ostrava-Karvina. În regiunile Ostrava-Karvina și Orlova se construiesc numeroase case

de locuit. Mulți dintre cei 800 mineri care au început în cursul primăverii și al verii să-și construiască case proprii s-au și mutat în noile lor locuințe. Case proprii au început să-și construiască peste 1.000 mineri din regiunea carboniferă Ostrava-Karvina. Celor care doresc să-și construiască case statul le repartizează parcele de pămînt.

Pentru bunăstarea minerilor din Lauchhammer

Muncitorii de la minele de cărbune brun „Matyas Rakosi” din Lauchhammer (R. D. Germană) vor primi în folosință pînă la sfîrșitul anului curent 1.020 de apartamente noi. Tot în cursul a-

cestui an au fost create o creșă cu un număr de 60 locuri și o grădiniță de copii cu 110 locuri.

În Lauchhammer a luat ființă un întreg oraș nou al muncitorilor mineri. Planul

de construcție pe anul 1955 prevede darea în folosință a încă 500 apartamente și a unei străzi cu 16 magazine moderne. Au fost deschise de asemenea o spălătorie și un restaurant. (Agerpres).

TREZIRE

— FRAGMENT —

Iovestirea „Trezire” cuprinde un moment dintr-o grevă a minerilor, moment din lupta partidului „în anii grei”, împotriva exploataților, pentru o viață mai bună.

Printre greviști întâlnim pe grăjdarul Achim, om blajin, fără ascunzișuri, care își duce viața mai mult singuratic, în preajma cailor. Fiind lipsit de un suflet apropiat — un părinte, un frate, o soție sau un copil — întreg prisosul lui de bunătate caută să-și afle ieșire spre aceste animale. Dintre ele îndrăgește mai mult pe Bertzi, roibul pîntenog în care n-ar lavi „să-l tai”.

Achim se alătură grevei „fiindcă așa fac și ceilalți”, fără înțelegerea prea adîncă a ceea ce înseamnă lupta unită a clasei muncitoare împotriva exploataților și a slugilor lor. O oarecare lumină îi aduce în minte comunistul Bira, care-i arată concret locul ce trebuie să-l ocupe un muncitor în lupta pentru eliberarea lui. Dar conștiința de clasă tot îi rămîne slabă. Abia în clipele cînd își vede tovarășii măcelăriți sub ochii săi de soldații stăpînirii, conștiința i se trezește. Lucrul acesta este sugerat în fragmentul de față, unde-l vedem pe Achim înțelegînd că drumul său e drumul luptei alături de comuniști.

★

Plutonierul cel gras, cu vreo zece jandarmi treziți din beția vinului, dar nu și din cea a singelui, veneau în pas alergător spre grajd. Achim îi văzu de pe birna pe care stătea. Tăia aerul cu pleasna biciului ce-l ținea în mînă, ca și cînd ar fi vrut să se răzbune pe el de tot ce se întimplase.

— Hei, grăjdarule — îi striga plutonierul cu glas răgușit, ca de răceală. Văduvise de pițigăiala ce-l chinuise înainte. — Inhamă doi cai la hodoroga de colo și vino după mine —. Arată cu mîna-i înmănușată spre o căruță de gunoi, din fundul curții. Pe degetul ce-l ținea întins, străluceau două bobite rubinii de sînge, care-i scotea nesuferit de tare albul mînuișii la lumină.

— Repede că acuși te găuresc cu un glonte...

Achim, fără să lase biciul din mînă, intră în grajd cu pas greoi înconjurat de cîțiva jandarmi și-l deslegă de la iesle pe Bertzi. Soldații luară încă un cal. Ieseră. Fără să se privească unii pe alții, înhamară animalele la căruță.

— Dați-i drumul dobitoacilor, ce mai așteptați? — Vocea plutonierului parcă-l zgîrie pe suflet pe Achim. Scoase căruța alene pe poarta de fier a curții grajdului și la răcnete plutonierului își îndreptă caii pe drumul pietruit care ducea la uzină. Roțile duruiau surd pe caldarîmul înfierbîntat, încît acoperirea glasul care și-l făcea mereu auzit plutonierul, înghiontindu-l cu pistolul în spate.

— Mai repede, nu moși alîta, mai repede...

Dar lui Achim nu-i păsa. Lăsase caii în voie, îndemnîndu-i doar din cînd în cînd cu o voce domoală, strecurată printre dinți.

— Hai șoimilor, hai Bertzi!... Bertzi, măi...

...Și caii parcă-l înțelegeau. Își mișcau tot mai încet copitele, către locul groaznic unde cu cîteva zeci de minute înainte fuseseră omorîți oameni nevinovați, fără apărare.

Cîțiva grăniceri cu chipuri de ciocli, cărau tîrnăcoape, rânghi, bite; zmulgeau pietre din caldarîm și le aruncau în grămezi piramidale. Un sergent roșcovan, cu fața

lată și dinți de aur, strigă cu vocea înclieată:

— Băieți, repede! să se vadă că noi am fost atacați... Așa-i măi că noi am fost atacați? Mama voastră...

Achim privea totul cu ochii turburi, prinși în păienjenisuri calde. Parcă nici acum nu-i venea să creadă că ceea ce vede e adevărat... Jandarmii săriră unul cite unul din căruță.

— Oprește!

Caii își proptiră capetele în piept. Amușind sărătura singelui, sforăriră repezit, des, mușcîndu-și zăbalele roase.

De dincolo de Jiu, dinspre Braia, răzbăteau strigătele femeilor și ale copiilor care nu părăsiseră înălțimea malului. Pe povîrnișurile cenușii se mai vedeau cățărîndu-se anevoie spre colonie zeci de oameni scăpați de la măcel. La fel, și printre copacii pădurilor apropiate, dacă te uitai bine, zăreai umbre negre mistuindu-se către munte.

Acestea, Achim le prinse într-o clipire a ochilor, cînd cobora din căruță. Bertzi, simțindu-l, întoarse capul nechezînd încet, neliniștit.

Între timp, jandarmii, sub ochii plutonierului înmănușat, luînd de cap și de picioare morții, îi rînduiau în apropierea căruței.

— Măi, mulți mai sînt — se miră umul.

— Of! doamne doamne...

— Ce, te-a apucat mila? Ho-ho!...

Un grănicer trecu printre ei cu arma dăndînd peste mînă și cu capela așezată strîmb pe cap.

— Hei, leat. ești tot afumat cit se vede...

— Ia mai du-te-n...

Măi Bertzi, măi — rosti Achim sugrumat. Din sufletul lui parcă se pornise să sfișie un vultan cu clonț de fier. Privea spre cei întinși pe pietriș cu durere grea. Pe aproape toți îi cunoștea. Uite, cel cu fața ascuțită, de lingă roata din urmă a căruței, care-și ține o mînă răsucită sub el și gura deschisă ca într-o mirare fără sfîrșit, a fost cuplător la puțul Ileana, om cu șase copii, din care unul mut, și o nevastă cu grumazul strîmbat de lovitură unei curele, cînd lucra la prepararea de cărbuni. Ce are să facă acum femeia? Cum o s-o scoată la capăt cu copiii?... Eeei!... Asemănătoare-i și situația celui din apropierea cuplătorului. Mai să nu-l recunoască. Iată, fața o are zdrobită, frămîntată sub potcoavele cizmelor. Nici n-ai crede că acesta a fost cu cîteva minute înainte om ca toți oamenii: miner voinic și vesel, frumos, tată a patru copii, două fetițe și doi băiețași, care poate acum îl așteaptă cu nerăbdare sus, pe ulițele prăfuite ale coloniei Ștefan... Vai!... Se poate?! Cel cu capul într-o parte și părul ușor răvășit, cu haine noi de țaiș, toate pătate de sînge, pe fața căruia se zbenzguiesc fără grijă muștele, nu-i altul decît Bira, vecinul lui. Doar alaltă-

seară i-a născut nevasta cel de-al treilea copil. În minuta cînd moașa trebăluia pe lingă lăuză, Bira îi călcase pragul cu cei doi copii. Parcă-i vede și acum copiii: sfioși, slăbuți, cu piciorușele goluțe. Au vorbit împreună destul. Bira a și glumiț cu el, vîzîndu-i rîșnița de după ușa. I-a zis: „Măi, cînd o să vii să-mi macini ceva? Am niște cucuruz de az-toamnă încă”...

— Da'cum, eu să-mi duc rîșnița la tine? Cînd s-a mai pomenit ca moara să vină la măcinător?!... Au rîs atunci, făcînd haz de necaz, ca între vecini, Bira era mai tînăr. Avea și-o leacă de școală. El a fost printre primii care i-a vorbit de grevă și tot el l-a înduplecat să lase lucrul, vorbindu-i primul de comuniști... Și acum...

Doi jandarmi tocmai se aplecaseră asupra corpului neînsuflețit. Apucîndu-l dintr-o parte și din alta, îl ridicară ca pe un buștean. Făcîndu-i vînt, vrură să-l arunce în lada căruței. Abia acum înțelese Achim de ce trebuie să aducă aici căruța. Totul i se învălmăși înaintea ochilor, și el, omul care se știa cel mai blajin dintre blajini, omul care în viața lui nu ridicase barem odată mîna să biciuiască un cal, răcni cu o voce pe care nu și-o recunoscuse, cu vorbe pe care niciodată n-ar fi bănuț că le poartă în suflet:

— Stați! Criminalilor! Ce faceți? Nu-i de ajuns că le-ați luat viața, acum vă și bateți joc de ei?!... Oprite-vă! Slugoilor!

Toți înmărmuriră. Jandarmii scăpară c-o bufnitură mortul. Fața plutonierului întii se albi, apoi se roși, ochii i se umflară ca ai unui buhai. Pri vind la cuțitul pe care Achim și-l zmulsesse de la tureaca cizmei și la biciul ce acesta îl ținea în mînă, tot căsca gura, parcă ar fi vrut să spună ceva. Repede, Achim sări și tăie hamurile cailor, le deslegă lanțurile și porni să-i biciuiască năpraznic pe unde nimeria. Nechezînd speriat, Bertzi se ridică în două picioare. Trăgînd după el și pe celălalt cal, o luă la goană orbește, slobod, spre malurile Jiului, pe sub sitele înalte ale funicularului, scăpărînd din copite printre șine.

— Hai Bertzi, măi... șopti Achim, vîzînd pentru ultima dată calul cum întoarce capul spre el, înainte de a dispăre după sălcimi.

Nici nu văzu cum soldații se reped ca o haită asupra lui, în urletele de mînie ale plutonierului. Înjurăturile și paturile de armă cădeau prin aer, dar el nu le auzea, nu le simțea, întărit de suflarea unei credințe noi. Scuturîndu-se ca de nimic de cîțiva jandarmi care voră să-l dărîme la pămînt, își înălță mindru fruntea vorbind ca pentru sine:

„Nimic, nimic nu mă va putea opri. Frate Bira, tovarășe, tu n-ai murit. Ești viu în sufletul meu și mergi prin mine mai departe... Flacăra care ardea uriașă în tine, simt că-ncepe de acum să-și facă simțită vîlvoarea și în inima mea scaldată de ură și durere...” Din șoaptă glasul i se transformă în tunet, făcîndu-l să tresară pe călăi. „Loviți, loviți că tot n-o să mă puteți îndoi. Dacă pînă acum am trăit ca un orbete, singur, de azi ochii mi-s-au deschis. Înțelegeți? Mi s-au deschis ochii! Și-alături simt miile de muncitori, care au dus o viață ca mine; miile de muncitori se trezesc la luptă... Se trezesc și-i vai și-amar de voi... Vai și-amar...”

IRIMIE STRĂUȚ

In Editura Tineretului a apărut

**VASIOC TRUBACIOV
ȘI TOVARĂȘII SAI** —

volumul III

— roman distins cu Premiul Stalin —
de V. OSEEVA

Continuînd acțiunea primelor volume, în cartea de față V. Oseeva prezintă pe Vasioac Trubaciov și pe tovarășii săi participînd la lupta de reconstrucție după Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Acești minunați copii, care au dat nenumărate exemple de vitejie și eroism în luptele împotriva cotropitorilor fasciști, participă activ la amenajarea noii lor școli, dînd maturilor un prețios ajutor la terminarea lucrărilor.

Totodată ei sînt alături de răniții din spitalul instalat în sat, înconjurîndu-i cu grija lor, citindu-le cărți și răspunzîndu-le la scrisorile primite.

Preocupările acestea nu-i fac să uite însă îndatorirea lor principală: învățatura. În ciuda greutăților, ei participă la majoritatea acțiunilor obștești și continuă să învețe cu perseverență, iar la examenele de sfîrșit de an se prezintă bine pregătiți.

Puterea de zugrăvire a eroilor, înțelegerea și redarea psihicului copiilor fac ca lucrarea lui V. Oseeva să fie urmărită cu pasiune de cititori, de la prima pînă la ultima pagină.

Responsabila de circumscripție

Sala era plină la refuz. Gospodinele din circumscripția electorală nr. IV din Petroșani s-au adunat să-și aleagă responsabilă de circumscripție.

— Cer cuvîntul — spuse o tînără gospodină. Dacă-i vorba să alegem responsabilă circumscripției noastre, eu o propun pe tovarășa Maria Budai. Deși în vîrstă, tovarășa Budai e o bună gospodină și participă și la acțiuni obștești. De la ea noi am avut multe de învățat.

Aplauzele ce au acoperit ultimele cuvinte dovedeau dragostea și stima de care se bucură tov. Budai în rîndurile gospodinelor.

...Trecuseră cîteva zile de la alegeri. Gospodinele în frunte cu tov. Budai s-au adunat din nou. Au discutat despre posibilitatea înfrumusețării străzii pe care locuiesc. Pe marginea celor discutate, ele au lansat chemarea la întrecere „Pentru cea mai frumoasă și curată stradă”. Munca a început cu entuziasm. Gospodinele spălau și vopseau geamurile caselor, curățau strada, schimbîndu-i înfățișarea. Activitatea responsabilă de circumscripție nu s-a oprit însă aici. Ea a dus muncă de lămurire în rîndurile soțiilor de mineri pentru creșterea de păsări și porci pe lingă casă. De asemenea, ea a îndemnat femeile să stringă în cele mai bune condițiuni legumele și zarzavaturile din grădinile de pe lingă casă.

Activitatea ei nu a rămas fără rezultat. Numeroase gospodine și-au făcut aprovizionarea pentru iarnă cu legume și zarzavaturi de pe loturile individuale. Tovarășa Ana Marian a recoltat de pe lotul său 600 kg. cartofi, 150 kg. morcovi, 50 kg. gulii etc. Gospodinele Irina Kovacs, Irma Kesner, Iuliana Tokaro, Elisabeta Bordula, Olga Iovan și altele au recoltat, de asemenea, sute de kg. de cartofi, morcovi, ceapă, castraveți și altele.

În afară de aceasta, gospodinele din circumscripția nr. IV, îndrumate de responsabilă pe care au ales-o, se ocupă și cu creșterea pe lingă gospodărie a păsărilor și animalelor. Tov. Irma Oliver a crescut în vara acestui an, 2 porci, 8 gîște, 8 curci, 40 pui de găină. În creșterea animalelor și păsărilor de casă s-au evidențiat și gospodinele Vilma Oprea, Maria Deak, Irma Lupa, Eva Filip, Ana Kiss și altele.

Toate aceste succese contribuie la ridicarea nivelului de trai al familiilor lor.

MARIA I. DUMITRESCU
corespondent

CONSFĂTUIREA DE PRODUCȚIE

De dimineață a fost anunțată consfătuirea de producție a sectorului transporturi de la prepararea din Lupeni. După ce a sunat sirena încetarea șutului, grupuri-grupuri, tineri și vîrstnici s-au îndreptat spre sala de ședințe a comitetului de întreprindere. Unii discutau aprins, alții tăceau chitic.

— Ce ești supărat Demian baci — întrebă un tînăr robust, îmbrăcat într-o salopetă, pe bătrînul mecanic Demian Solomon.

— Cin'ți-a spus că mi-s supărat — îi întoarse vorba bătrînului.

— Apăi de spus nu mi-a spus nimeni, numai că te văd așa făcut.

— Doar n-oi fi vrînd să chiui ca voi, minjilor. Iar de vorbit, măi loane, oi vorbi eu, cînd va fi timpul și acolo unde trebuie.

După ce s-a așezat pe una din băncile din sală, nici prea în față dar nici prea în spate, Demian Solomon și-a scos șapca din cap, și-a așezat-o pe genunchi și a început să aștepte.

Sala s-a umplut repede. Nu lipseau decît cei care nu puteau părăsi locurile de muncă. Dar nici aceștia n-au rămas pasivi. Au încredințat păsurile lor celor care participau.

Discuțiile din sală au fost curmate de vocea tovarășului Traian Anghel, responsabilul cu întrecerea socialistă.

— Tovarăși, deschidem consfătuirea noastră de producție și trecem la analiza muncii pe luna octombrie.

Și-ntr-adevăr, a avut ce analiza colectivul de muncitori al sectorului transporturi al preparării din Lupeni. Pe luna octombrie, ca și în fiecare lună, începînd din mai, planul a fost nu numai realizat dar și depășit. Încă de-atunci sectorul este deținătorul drapelului de producție al întreprinderii.

Le secția încărcare — a arătat tovarășul Anghel — întrecerea socialistă pe luna octombrie a fost cîștigată de echipa tovarășului Emeric Gașpar cu o depășire de normă de 50 la sută, față de echipele conduse de tovarășii Gavrilă Lazăr și Leopold Moscovici care au totalizat depășiri de 34 și, respectiv, 38 la sută. La manevra cu locomotiva Reșița, titlul de fruntaș a întrecerii socialiste a revenit echipei conduse de mecanicul Simion Tirinescu, care a obținut o depășire de plan de 51 la sută, față de echipele mecanicilor Gheorghe Munteanu și Simion Borza, care și-au întrecut planul lor cu 33 și 34 la sută.

La întrecerea liniilor de cale ferată, fruntaș în întrecere este echipa tovarășului Augustin Raț cu o depășire de normă de 51 la sută... Tovarășul Anghel a vorbit mult timp despre echipele și muncitorii din sectorul de transport al preparării Lupeni, care prin munca lor plină de elan au reușit să păstreze timp de 6 luni de zile titlul de sector fruntaș pe întreprindere.

— Am obținut și pe luna octombrie rezultate bune în munca noastră — s-a ridicat să vorbească tovarășul Nicolae Hroștea, șeful sectorului. Dar n-am făcut încă totul. Au mai rămas încă și lipsuri în producție. Neexecu-

țarea întocmai a dispozițiilor referențelor, creează de multe ori greutăți în muncă. La secția încărcare se mai lucrează superficial, din care cauză se lasă apa să curgă pe planșee și benzi, iar pregătirile pentru întîmpinarea iernii mai lasă de dorit.

La vorbele șefului de sector, bătrînul Demian a dat din cap a încuviințare. Asculta fiecare cuvînt cu atîta încordare încît i se încrețise fruntea.

Cînd s-a dat cuvîntul celor din sală, au rămas puțini acei care nu aveau nimic de spus. Printre primii care au luat cuvîntul a fost fochistul de locomotivă Gheorghe Mohălean.

— Eu, tovarăși, propun să se planifice 2 zile de reparații la locomotiva nr. 5 și-apoi îmi iau angajamentul ca pe lunile noiembrie și decembrie să reduc consumul de combustibil și ulciuri la locomotivă cu 20 la sută.

— Conducerea sectorului să ia măsuri ca la secția încărcare să nu se mai niveleze în silozuri cu apă — a spus tovarășul Leopold Moscovici. Ca să putem reduce numărul becurilor care se sparg, propun să se confecționeze apărători pentru acestea.

Utemistul Nistor Moldovan a criticat delăsarea în ceea ce privește încărcarea silozurilor, în care se mai găsesc diferite obiecte străine și piese de fier.

A venit apoi rîndul bătrînului mecanic Solomon Demian. S-a ridicat în picioare. A răsucit de cîteva ori în mîni șapca și după ce s-a asigurat că tăcerea este deplină, a vorbit.

— Apăi tovarăși, vă spun drept că mi-au plăcut cite am auzit că s-au vorbit aici. Și zău vă spun că nu mi rușine de ortacii mei. Dar un lucru nu mi-i pe plac. Acea că vreți să scoateți în reparație două zile locomotiva nr. 5. Dacă mi-ți îngădui, eu mă angajez să repar în șut voluntar locomotiva și numai într-o singură zi... Eu cam atîta am avut de spus...

Aplauzele celor din sală l-au cam încurcat pe bătrînul mecanic. S-a așezat pe bancă, scărpinîndu-și ceafa albă de truda anilor grei slujiți robește la capitaliști. Nu era deloc dumirit de ce au bătut din palme „băieții” — căci așa îi numește pe tinerii din echipa lui, cît și pe cei din alte echipe. Doar nu făcuse altceva decît să-și ia și el un angajament, ca și utemistul Moldovan Ioan, comunistul Gheorghe Munteanu și atîția alții.

★

La ieșirea din sala de ședințe, după consfătuire, bătrînul mecanic Demian se văzu iar lingă tînărul cu salopetă.

— Să știi că mi-a plăcut ce-ai spus Demian-baci — i se adresă utemistul Moldovan Ioan. Dar mă așteptam să vorbești mai mult, după cum te laudai la începutul consfătuirii.

— Atîta am știut că trebuie să zic și atîta am zis. Eu nu prea mă pricep să zic multe, că doar nu mi-s confidențiar. Numai că om vedea noi la sfîrșitul lunii care din toți ne-om ține vorba.

E. CHIȘU

Vești din întreprinderile raionului nostru

Muncă insufletită

Printre brigăzile de muncitori constructori de pe șantierul 703 Petrila, care obțin realizări însemnate în muncă, se numără și cea condusă de fruntașul întrecerii socialiste Ștefan Frost. Această brigadă a devenit cunoscută pentru că a reușit întotdeauna să dea lucrări de bună

calitate. În prezent brigada condusă de tov. Ștefan Frost, execută tenacului la blocul G. de pe șantierul nr. 2 Petrila, și-și depășește zilnic sarcinile de plan cu 50—60 la sută.

Membrii acestei brigăzi aplică în munca lor metoda sovietică Malighin.

M. MORARU

Succesele tinerilor gateriști

Tinerii muncitori de la secția gater a minei Lupeni, desfășurînd larg steagul întrecerii socialiste înregistrează succese grăitoare în producție.

În primele rînduri ale întrecerii se situează brigăzile de tineri muncitori conduse de tov. Constantin Neagu și Nicolae Plafenrat care fo-

losind din plin cele 8 ore ale programului de lucru realizează zilnic depășiri de norme cuprinse între 35-75 la sută.

Realizări asemănătoare obțin și alte brigăzi de tineri muncitori de la secția gater a minei Lupeni.

VASILE GHINEA

102 ani de la moartea lui Nicolae Bălcescu

S-au scurs 102 ani de cînd, departe de țara pe care atît a iubit-o, la Palermo, s-a stins marea figură revoluționară N. Bălcescu.

MARIN VERZAN
profesor

Temperament de mare revoluționar, Nicolae Bălcescu și-a împregnat întreaga lui ființă cu o puternică ură față de boierimea feudală și reacționară, față de burghezia trădătoare, ură pe care o strecoară aproape în toate lucrările și toate cuvîntările sale.

Înaltele-i idei progresiste, clocotul de minie împotriva nedreptății sociale, puternica-i dragoste față de popor îl mîna pe Bălcescu pe drumul răzvrătirii. În anul 1840, împreună cu Dimitrie Filipescu și alți patrioți, pune bazele unei conspirații al cărei scop era lupta revoluționară împotriva tiraniei stăpînirii. Odiioasa stăpînire descoperă conjurația și-l întemnițează pe luptător la Mărgineni. Bălcescu însă nu se sperie și-și continuă activitatea revoluționară creînd organizația clandestină „Dreptate-Frăție” care avea să pregătească revoluția din 1848.

Pentru a scăpa de urgia guvernului se refugiază în Franța, unde participă la revoluția care tocmai izbucnise. Figura lui Bălcescu capătă mari dimensiuni, fiind pentru revoluția din 1848 din Țara Romînească ceea ce a fost Robespierre pentru revoluția burgheză din Franța.

Intorcîndu-se de la Paris el ia contact cu Eliade Rădulescu, Măgheru și alții, încercînd să-i convingă de necesitatea alcătuirii unui program revoluționar care să asigure reușita revoluției în Principatele Romînești.

Revoluția începe în 9 (21) iunie 1848, prin citirea „Proclamației de la Islaz”. Din nefericire însă elanul revoluționar al maselor este retezat de la început, deoarece guvernul provizoriu constituit — din care fuseseră excluse elementele revoluționare, Bălcescu și alții — se angajează pe drumul trădării.

Dar Nicolae Bălcescu n-a fost numai un luptător cu fapta ci și cu condeiul. Crezul lui politic, ideile și concepțiile sale înaintate sînt răspîndite aproape în toată opera sa. El consideră că crearea marilor latifundii, prin îndepărtarea micilor proprietari,

a dus la „acea monstruoasă socială”, urmînd ca „o țară întreagă să

robească la vreo cîțiva particulari”. Lucrarea „Chestiunea economică a principatelor europene” este o sinteză a tuturor celorlalte lucrări în care pledează în favoarea țărănilor, iar în ce privește boierimea, Bălcescu spune că aceasta i-a sărăcit mai mult pe țărani decît războaiele și năvălirile tătarilor: „rana vie, cancerul care roade inima poporului, în timp de pace ca și în timp de război, este boierimea”. Împotriva acestei boierimi a luptat Nicolae Bălcescu, împotriva tuturor dusmanilor țării și poporului. El a căutat să rezolve în mod democratic și problema națională. Nu se poate spune îndeajuns cît s-a străduit să-i împace pe Avram Iancu cu Kossuth, pentru ca românii și ungurii să lupte împreună împotriva habsburgilor.

Refugiul său în Ardeal e odiseea trăită de un român în vremea aceea. Pentru a se strecura aici fără să fie observat de agenții austriaci, se costumează în moș, se mînjește cu praf de cărbune pe față și „vînde” ciubere.

În afară de vocația sa de revoluționar, Bălcescu se mai încarcă cu merite ce decurg din calitatea sa de scriitor. Scrierile sale literare, au un conținut de o rară densitate. Te subjugă prin prospețimea lor, prin cuprinsul lor emotiv.

Cea mai importantă lucrare „Istoria Romînilor sub Mihai Viteazul” din care n-a publicat în timpul vieții decît un singur capitol, îl prezintă pe Bălcescu sub multiplele lui aspecte de erudit: istoric, filozof și artist.

Prin tot ce a creat, prin lupta sa, Bălcescu a adus un aport deosebit de prețios tradițiilor noastre progresiste.

Grav bolnav, presimțîndu-și moartea, din exilul unde-l aruncase înrăita și reacționara guvernare de atunci, scria în 1851: „Cred că va veni ziua fericită, ziua izbînzii, cînd omenirea întreagă se va scula... Atunci nu va fi nici rob, nici nație roabă, nici om stăpîn pe altul, ci domnia Dreptății și Frăției!”

Azi, la mai bine de o sută de ani de la moartea lui, cuvintele-i profetice se realizează în „țara lui mult dragă”, unde poporul nostru duce lupta pentru lichidarea oricărei exploatare a omului de către om, pentru construirea societății socialiste.

SCRISORI CATRE REDACȚIE

Cele cinci bonuri

Locuiesc în clădirea nr. 3, strada Gheorghe Coșbuc din Petroșani. Cum fiecare locatar este obligat să se îngrijească de repararea la timp a stricăciunilor existente, o dată cu venirea primăverii anului în curs m-am dus și eu la tov. Tordai „maistru de încartiruire” de la gospodăria de locuințe din Petroșani și i-am spus să vină la clădirea unde locuiesc pentru a se convinge de reparațiile care le necesită.

Tov. Tordai a venit fără prea multe insistențe.

— Bine, tovarășe Anghel — mi-a spus dînsul — fă un bon pentru reparație și s-a aranjat.

În ziua următoare am și făcut bonul. Au trecut însă două luni de așteptare zadarnică. M-am întîlnit din nou cu tov. Tordai și iar l-am oprit.

— Tovarășe Tordai, am făcut un bon în primăvară să mi se repare locuința...

— Se vede că nu ești la curent cu evenimentele. Păi, măi frate, eu nu mai sînt acolo — mi-a răspuns dînsul.

— Cine este în locul dumneavoastră? — l-am întrebat eu.

— În locul meu este tov. Francisc Kiss. Pe el să-l tragi la răspundere.

În sfîrșit, după o perioadă bună de timp am reușit să-l găsesc pe noul „cortel maistru”. I-am povestit și dînsului necazurile cu locuința. S-a deplasat și dînsul și a făcut aceleași

constatări pe care eu le cunoșteam și le trăiam în fiecare zi. M-a sfătuit să mai fac un bon, căci cine știe, primul poate s-o fi pierdut. Eu am făcut cum am fost sfătuit. De data aceasta n-am mai putut aștepta rezolvarea așa de mult, fiindcă irigul mă obliga să iau măsuri urgente.

M-am dus personal la tov. Ciolfica, care pare-mi-se e mai mare în grad la colonie de cît tov. Kiss. I-am povestit și dînsului necazurile mele.

— Mîine vin personal să văd — mi-a zis. Într-adevăr a venit, a constatat și m-a sfătuit

— Fă dumneata un bon pentru repararea acoperișului, unul pentru zid și unul pentru sobă. Mîine trimit zidarii și se face.

Am făcut și aceste bonuri și am rămas în așteptare. Zăpada a sosit. Gerul a început să se simtă tot mai mult. Am un copil mic și soția este însărcinată în a șaptea lună. În asemenea condiții nu pot să mai stau în actuala locuință.

Tov. Ciolfica și Kiss mi-au cerut bonuri, dar de rezolvarea lor nu se preocupă. De aceea scriu această scrisoare redacției, cu încrederea că cei din conducerea I.L.L.-Petroșani, precum și tov. Ciolfica și Kiss, care au în sertarele lor 5 bonuri care așteaptă rezolvare, le vor rezolva în sfîrșit.

GHEORGHE ANGHEL
lăcătuș mecanic Uzina electrică
Petroșani

10 ani de la eliberarea Albaniei

Tovarășului HAXHI LLESHI

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania

Tirana

Cu prilejul mării sărbători naționale a poporului albanez, cea de a 10-a aniversare a eliberării Albaniei, vă rog să primiți, tovarășe Președinte, cele mai călduroase felicitări din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române și a mea personal.

Poporul român urează poporului frate albanez noi izbânzi în lupta pentru înflorirea continuă a Albaniei noi, democrat-populare și în lupta comună pentru apărarea păcii, în fruntea căreia se află marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Dr. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Române

Tovarășului MEHMET SHEHU

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania

Tirana

Cu ocazia sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a eliberării Albaniei, vă rog să primiți, tovarășe Președinte, din partea guvernului Republicii Populare Române și a poporului român cele mai sincere felicitări.

Poporul român salută cu căldură succesele obținute de poporul frate albanez în cei 10 ani de la eliberare și-i urează noi victorii în construirea socialismului în patria sa și în lupta comună pentru întărirea păcii și a colaborării între popoare în fruntea căreia se află marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Române

Tovarășului BEHAR SHTYLLA

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Albania

Tirana

La cea de a 10-a aniversare a eliberării Albaniei, vă rog să primiți, tovarășe Ministru, cele mai sincere felicitări.

Poporul român urează poporului albanez noi succese în munca sa rodnică pentru înflorirea patriei sale și în lupta comună pentru apărarea păcii în fruntea căreia se află marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Române

Plecarea delegației R. P. Ungare la conferința europeană

BUDAPESTA (Agerpres). — M.T.I. transmite:

În seara zilei de 25 noiembrie a plecat la Moscova delegația guvernamentală ungară, care va participa la conferința pe întreaga Europă, convocată pentru 29 noiembrie din inițiativa guvernului Uniunii Sovietice.

Delegația este condusă de Hege-

dus Andras, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare. Din delegație fac parte Boldoczky Janos, ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare, și Sik Endre, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe. Din delegație face de asemenea parte Münnich Ferenc, ambasadorul R. P. Ungare în Uniunea Sovietică.

Delegația R. P. Albania la conferința europeană

TIRANA (Agerpres). — Agenția Telegrafică Albaneză transmite:

Guvernul Republicii Populare Albania a numit delegația guvernamentală care va participa la conferința pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, convocată din inițiativa Uniunii Sovietice.

Delegația este compusă din: Manush Myftiu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (șeful delegației); Behar Shtylla, ministru al Afacerilor Externe, și Mihal Prifti, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Albania la Moscova, membrii delegației.

Numirea observatorului guvernului R. P. Chineze la conferința europeană

PEKIN (Agerpres). — China Nouă Guvernul Republicii Populare Chineze a numit pe Cian Ven-tian, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Chineze și ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P.

Chineze în U.R.S.S., ca observator la conferința pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, convocată din inițiativa Uniunii Sovietice.

Procesul înscenat Partidului Comunist din Germania

BERLIN (Agerpres). — A.D.N.

În ședința din 25 noiembrie a Tribunalului constituțional din Karlsruhe, președintele completului de judecată, Wintrich, a răspuns la cererea reprezentanților Partidului Comunist din Germania de a se pune la dispoziția apărării documentele aflate la dosar și care pînă în prezent n-au fost arătate reprezentanților Partidului Comunist din Germania.

Președintele a declarat că în urma verificării tuturor materialelor procesului s-a constatat că există într-adevăr documente secrete, care pînă în prezent nu erau accesibile, dar că acum toate aceste documente au fost puse la dosar.

Pentru a da apărării posibilitatea să studieze documentele menționate, tribunalul a întrerupt ședința pentru o oră.

Funeraliile lui A. I. Vișinski

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Încă în zorii zilei de 26 noiembrie, mii de oameni au venit în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor pentru a-și lua rămas bun de la eminentul om de stat, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim-loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., academician — tovarășul Andrei Ianuarievici Vișinski.

Urna cu cenușa defunctului așezată pe un postament este acoperită cu flori. În fața urnei este așezat, în ramă cernită, un mare portret al lui Andrei Ianuarievici Vișinski. Pe pernițe de catifea sînt așezate decorațiile defunctului: șase Ordine Lenin, Ordinul Steagul Roșu al Muncii, medaliile cu care a fost distins A. I. Vișinski pentru meritele sale deosebite față de statul sovietic și partidul comunist.

Răsună melodii de Ceaikovski, Beethoven, Liadov, Chopin, Napravnik, Grieg... În sală se află soția și fiica lui A. I. Vișinski, rude și prieteni ai defunctului.

Timp de patru ore n-a conținut șuvoiul de oameni în Casa Sindicatelor.

Sînt ultimele minute de rămas bun. Din garda de onoare fac parte: V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, A. I. Kiricenko, I. F. Tevosian, A. F. Zasiadko, A. A. Andreev, V. A. Zorin, V. V. Kuznetsov.

Ora 14.30. Urna este coborîtă de pe postament și scoasă din sală. În acordurile marșului funebru cortegiul se îndreaptă încet spre Piața Roșie.

Intr-o ordine perfectă sînt aliniate trupele cu steagurile de luptă coborîte în bernă. Mii de oameni ai muncii din Moscova au venit să cinstească memoria luminoasă a lui A. I. Vișinski.

Sînt de față șefii reprezentanțelor diplomatice acreditați la Moscova.

Ora 15. Urnă cu cenușa lui A. I.

Vișinski este așezată în fața Mausoleului lui Lenin și Stalin.

La tribuna mausoleului urcă N. A. Bulganin, K. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciiov, A. I. Kiricenko, P. K. Ponomarenko, N. M. Svernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin, precum și membrii Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor.

Mitingul de doliu consacrat memoriei lui A. I. Vișinski este deschis de M. G. Pervuhin.

Au luat apoi cuvîntul V. M. Molotov — din partea Comitetului Central al P.C.U.S., al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din partea lucrătorilor din justiție — K. F. Gorșenin, A. N. Nesmeianov — din partea Academiei de Științe a U.R.S.S., A. P. Volkov — din partea oamenilor muncii din orașul Moscova și regiunea Moscova.

★

Mitingul de doliu a luat sfîrșit. N. A. Bulganin, K. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciiov, A. I. Kiricenko, P. K. Ponomarenko, N. M. Svernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin ridică cu griță urna cu cenușa lui A. I. Vișinski. Cortegiul se îndreaptă spre zidul Kremlinului. Urna este așezată în nișă. Nișa se închide cu o placă de marmoră pe care este gravată cu litere de aur inscripția:

„ANDREI IANUARIEVICI
VIȘINSKI
10.XII.1883 — 22.XI.1954”

Se aud trei salve de artilerie, răsună Imnul de stat al Uniunii Sovietice. Prin fața Mausoleului trec trupele...

Delegația U. R. S. S. la conferința țărilor europene

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a numit delegația U.R.S.S. la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Delegația este compusă din: V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. (șeful delegației), A. A. Gromiko, prim-loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., A. M.

Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene; K. T. Mazurov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Bielorusă, V. T. Lațis, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Letone, A. A. Miurisep, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone, G. A. Gedvilas, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Lituaniene, V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Sosirea la Moscova a delegațiilor R. P. Polone și R. D. Germane la conferința europeană

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 noiembrie au sosit la Moscova delegațiile Republicii Populare Polone și Republicii Democratice Germane, care vor participa la conferința pe întreaga Europă în problema securității colective în Europa, convocată pentru 29 noiembrie din inițiativa guvernului sovietic.

Delegația Republicii Populare Polone este condusă de Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone. Din delegație fac parte Marian Naszkowski, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, și Waclaw Lewikowski, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S. În același timp a sosit la Moscova N. A. Mihailov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice în Polonia.

Delegația Republicii Democratice Germane este condusă de Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii

Democrate Germane. Din delegație fac parte: Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane; dr. Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe; Otto Nuschke și dr. Hans Loch, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri; Berthold Rose, secretar general al partidului creștin-democrat din Germania, și Rudolf Appelt, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Germane în U.R.S.S.

Pe aeroportul central, oaspeții au fost întâmpinați de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe, A. A. Gromiko, prim-loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., S. S. Tiho-mirov, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sovietului din Moscova, general-maior I. S. Kolesnikov, comandantul orașului Moscova.